

**ПОЕЗІЯ СКЛАДАЄТЬСЯ З ОДИНИЦЬ ТА НУЛІВ
- І ВИНЯТКІВ**

**ТУТ ТАКОЖ Є СВОЇ ПРАВИЛА
СВОЇ ЄВАНГЕЛІЯ**

Що хотіла сказати автор

Будьмо відвертими. Це не найсильніша збірка, яку я покажу. "Необхідне підкреслити" лише пропонує: обведи, підкресли, візьми, що хочеш, бажано - необхідне. Або читай її від першого вірша - до крайнього, від початку 2015 - до завершення.

Нехай вона перетікає в руках, нехай говорить за мене історіями про речі абсолютно різні, але невід'ємно присутні у тому житті. "Раз у рік і мітла вистрілює".

Це розминання плеча для удару серця.

Поговоримо у наступних книжках.

d.kobraz@gmail.com
vk.com/d.kobraz
facebook.com/viktoriiia.dkobraz

книжка друга

Осінь як супермаркет, що працює лише вночі:
тут своя публіка.

Я ніде не знаходила в продажу
стільки граблів з двома кінцями,
наприклад.
Тут завжди свіжі палиці, яку не перегни –
апетитно хрускають: белісімо!
Часто бувають акції
на бензин для заливання вогню
і на хабарі від даїшників
(втікачі нерідко прокидаються в жовтні,
їх варто розуміти).

Всіх варто розуміти,
головне – не погоджуватися вголос.

Де, як не в осені, можна придбати
перші ознаки старіння,
повістку до колишньої або мішки й тіні –
залежно від шкіри на повіках.

Де, як не в осені, можна набратися
безнадійними виборами
по саму зав'язку.
І сигарети тут найсмачніші –
всі так кажуть принаймні.

Мене запросили сюди працювати
чотири роки тому –
похвалили моє вроджене відчуття втоми.

Я відповіла, що у них яскраво вироджене
почуття гумору –
і ми довго сміялися, аж поки зрозуміли,
що пасуємо одне одному.

Якщо візьмемо ще льоду,
я розповім тобі, скільки прекрасних людей
заходить до нас такими ж, як ти –
а вилітають талантами.
Втім, чимало безликих
так і не змогли знайти виходу –
планування має погрішності:
алкогольний відділ, наприклад,
схожий на лабіринт,
проте лише зсередини,
проте й вибір там на твій смак.

Я тут чотири роки, братка,
мені нормально.

Знаю асортимент з власного досвіду,
чомусь поводжуся із клієнтами,
як з дорогими друзями,
менеджер досі визнає втому похвальною.

Адже ми обоє знаємо, що таким як я,
працювати лише Восени.
Нам взагалі тут місце, тобі і мені, погодься.

Лиш поглянь, ну що за листопад навколо!
І скільки світла –
нехай залишається з нами!
Як вогонь в запальничках,
як усмішка посеред сну,
як і ти, що не зможеш ніколи
вибратися звідси

відсьогодні.

Все частішає. Це – частішає.
Випадки: безконтрольного відчаю,
опівнічних дзвінків, голосів,
мов протяги, крижаного поту
хребцями... Потоки.

Друзі старшають, й ти – туди ж до них.
Заростаєш боргами-кредитами,
виростаєш знаннями й досвідом,
виліковуєш звичку скиглити...
але – відчаї – все – частішають.

– З днем народження, будьздоровмалий!
– Вчора маму забрали. "Лікарю,
їй же тільки півсотні з лишками?"
Мамі складно. Тому невиспаний.
Вибач, дякую, іншим разом вже...

З днем – народження. Хай жиє мала,
ваша крихітна дивна копія.
Знаю Рому твого зі школи ще.
Знаю вас як прекрасне явище.
Я молюсь за вас. І за неї теж.

З днем народження. Тобі двадцять є.
Знаєш: гроші керують всесвітом,
й вислизати потрібно вчитися.
Не торкатися зайвих літер ще б,
берегтися й не кам'яніти би...

Все частішає. Ми – рідніємо.
Я боюся торкати крайнощі.
Рік за двадцять – це трохи рано ще
викидатися із балконів вниз.
Ще ж попереду стільки?.. Але вже.

Це – частішає. Друзі старшають.
Хай тобі буде легше мчатися
між будинків, квартир і протягів.
Хай тобі не вмирає людяність.

Хай тобі буде завжди – боляче.

ЇМ НІЧОГО СКАЗАТИ, ТІЛЬКИ: ЩОБ НЕ ДАЙ БОГ У КОНВЕРТАХ

НЕ ДАЙ БОГ У КОНВЕРТАХ

І СЛОВА ПРАВДИ

ЧИ БОДАЙ ЦЕБРИКА НАПІВПРАВДИ:

ЦЕ Ж НАША З ТОБОЮ

ОДНА НА ДВОХ

СПІЛЬНА ДЕРЖАВНА ТАЄМНИЦЯ

АЛІТАКИ ЯК НІКОЛИ ДО ТОГО ПАДАЛИ З НЕБА
МАЙЖЕ ЦІО ЗОРЕПАД
НУЖ БО, ЗАГАДІУ БАЖАННЯ, ЧОГО ЖТИ ЧЕКАЄШ
ТАК ЖИТИ Ж. НЕ ПРАВИЛЬНО.

ЖИТТЯ – ЦЕ СУМА КВАДРАТІВ КАТЕТІВ СМЕРТЬ – ТВОЯ ГІПОТЕНУЗА

СИНУСОЇДА ПУЛЬСУ ПУЛЬСУЄ І ПАДАЄ
СТИХА
І ТОЧИТЬСЯ З НІГ

І НІХТО ТОБІ НЕ СКАЖЕ НІ СЛОВА ПРАВДИ ЧИ БОДАЙ ЦЕБРИКА НАПІВПРАВДИ

НІБИ ШКІЛЬНА ВЧИТЕЛЬКА ЛІТЕРАТУРИ
ЧИТАЙ ГЕОМЕТРІЇ ЧИ ГОМЕОПАТІЇ:
АНІ ПАРИ ІЗ УСТ, ДАНИЇЛЕ,
АНІ
ПАРИ
ІЗ
УСТ